



ARXIU

Manifest de la Plataforma per una Universitat Pública de Qualitat

La nostra Universitat ha afrontat en les últimes dècades la gran transformació que ha significat el pas d'una universitat elitista i tancada a una universitat de masses i oberta, homologable a les del nostre entorn. Aquest salt no haguera sigut possible sense la substitució del model burocràtic i uniforme anterior pel de l'autonomia col·legiada implantat per la LRU. Tampoc haguera sigut possible sense el voluntarisme de la comunitat universitària, que va compensar amb esforç i imaginació l'escassetat de recursos i les insuficiències de la llei. No obstant, els profunds canvis socials als que assistim i les noves i múltiples demandes que d'ells es deriven, obliguen a una nova adaptació i, en particular, a una revisió de la legislació.

No obstant això, aquesta adaptació no pot significar passos arere; al contrari, ha d'aprofundir en els principis que l'han inspirat: autonomia universitària, igualtat d'oportunitats per a accedir a l'educació superior, coresponsabilitat del personal a través del govern col·legiat, mecanismes d'interlocució i rendició de comptes a la societat, mètodes professionalitzats de gestió interna i de planificació, estructura diversificada per a potenciar la docència, la investigació i la transferència de tecnologia, etc. A la llum de l'expe-

riència s'han de corregir les llacunes i defectes detectats, sempre prenent com a referència les funcions bàsiques de la Universitat i els principis abans apuntats.

Al contrari, el projecte significa un clar retrocés en aquests principis:

- Falta d'un pla de finançament.

L'avantprojecte no preveu l'imprescindible pla de finançament que permetria l'homologació de la nostra Universitat pública als estàndards del nostre entorn.

- Atac a l'autonomia universitària: centralització, i ingerència d'interessos polítics i empresarials externs.

La centralització es manifesta en el nou sistema de selecció de professorat, així com en el fet que, completades les transferències a les CCAA, l'Administració central segueix reservant-se la potestat de crear universitats.

El canvi en el caràcter del Consell Social, junt amb la seua representació en el Consell de Govern, obri la porta als interessos polítics, empresarials o corporatius externs, en la línia marcada pel Govern valencià.

- Potenciació dels òrgans jeràrquics i unipersonals, enfront dels democràtics interns.

Tendència a reforçar els poders unipersonals en detriment dels col·legiats.

- Privatització.

Es limita les universitats públiques i es deixa el camp lliure a les privades, especialment les impulsades per l'Església catòlica, que es troben eximides de diversos controls i requisits sobre la base del concordat amb la Santa Seu (Disposició Addicional IV). Més encara, s'obri la porta a diverses formes de privatització encoberta de la Universitat pública.

- Creació de plantilles "paral·leles" en condicions inferiors tant de PDI com de PAS.

- Una carrera docent inviable, que fomenta la precarietat.

Es creen nous obstacles a la incorporació regular de nous professors, i culmina amb uns mecanismes d'habilitació clarament anàlegs a les oposicions pre-LRU que, sens dubte, faran renàixer els "clans" corporatius de professorat.

- Continua ignorant el paper dels becaris-investigadors en situació de precarietat, quan no inexistents.

- Marginació del PAS.

El projecte redueix la coresponsabilitat del PAS en els òrgans de govern i gestió. Al PAS laboral només el cita com a personal contractat, sense reconèixer la labor que exerceix en les universitats. La carrera professional i els mecanismes de promoció, lligats a la formació i avaluació, no apareixen; disminueix la representació en els

òrgans de la Universitat, quan no desapareix, com en els departaments.

- Restricció de la negociació col·lectiva.

- Marginació dels estudiants, disminuint, fins i tot desapareixent, la seua participació als òrgans decisoris de la Universitat, en un intent clar de fer desaparèixer l'associacionisme dins l'àmbit universitari.

Pel que fa a l'accés a la Universitat, suposa un pas enrere donant lloc a una segregació entre universitats d'elit. És un sistema totalment arbitrari i mercantilista, que crea universitats de primera i segona categoria.

La llei no és vàlida, ja que no resol en cap moment problemes com la massificació a la Universitat; les beques, que es troben a nivell de l'any 1982, fent també esment de la poca transparència als pressupostos sobre les beques, ja que no considerem com a beca el pagament d'interessos bancaris; no es resol tampoc el problema amb els títols propis i amb el tercer cicle, ni a les pràctiques en empresa, que al nostre parer han de ser de qualitat i en concordança amb la formació dels estudiants que accedeixen a elles.

Per tant, la Plataforma per la Universitat Pública i de Qualitat exigeix la retirada del projecte de llei que es troba actualment en tràmit parlamentari.

Els 'berenars pedagògics' centren els debats de l'MRP

Gonçal Anaya

ALL-I-OLI

El Moviment de Renovació Pedagògica Escola d'Estiu del País Valencià Gonçal Anaya organitza al llarg del curs uns "berenars pedagògics", uns debats sobre temes d'actualitat educativa. Després dels berenars sobre "El començament de curs", coordinat per Pilar Tormo, i sobre "Espais i temps escolars", a càrrec de Conxa Delgado i Coral Montaner, l'MRP anuncia el calendari de les pròximes cites. El 27 de novembre s'abordarà, al CP Cervantes de Bunyol, amb la coordinació de Ismael Sanz i Imma Coscollà, el tema "Materials: el treball a l'aula". El 29 de gener, al CP Ramiro Jover de València, la qüestió proposada per Irene Gómez i Dolo Molina serà "Valoració del treball a l'aula", i el 26 de febrer Àngels Martínez coordinarà al CP Orba d'Alfara una sessió sobre "La negociació". D'altra banda, l'assemblea d'aquest MRP del 18 de setembre va començar a estudiar el pla de treball preparatori de l'Escola d'Estiu de 2002. L'assemblea va decidir obrir un procés d'anàlisi sobre els temes que susciten més interès entre el professorat.

Fallats els II Premis Soler i Godes a la innovació educativa

ALL-I-OLI

El mestre Eloy Miralles i el CP Leonard Mingarro de la Vall d'Uixó són els guanyadors dels Premis a la Innovació Educativa instituits per la Fundació Càtedra Enric Soler i Godes de Castelló. El Consell Acadèmic de la fundació distingeix així dues trajectòries consolidades de compromís pedagògic amb l'Escola Valenciana a les comarques del Nord. El guardó, dissenyat i realitzat per l'artista José Caño, és un linòleum compost amb les planxes originals emprades pel mestre Soler i Godes en la confecció dels quaderns *Sembra* a l'escola de Moró.

Eloy Miralles, nascut a Vinaròs, ha contribuït decisivament a la recuperació de la llengua en l'escola. Compromès amb la innovació pedagògica, ha estat coordinador i assessor de València i ha donat suport a les iniciatives per un ensenyament en valencià de qualitat.

Per la seua banda, el CP Leonard Mingarro de la Vall d'Uixó va iniciar durant els anys vuitanta un procés per a la creació d'una escola nova al barri Toledó, una zona amb escassos recursos humans i materials. Després d'un llarg procés, el centre va aconseguir el reconeixement com a centre CAES i es va constituir com a escola d'immersió. Els premis es lliuraran el 16 de novembre en un sopar a l'Hotel Mindoro de Castelló. Els tiquets del sopar cal demanar-los a la Fundació (tel. 96 47292 48, fax 96 472 92 37, fcseg@mail.uji.es). També en la llibreria Babel de Castelló.

Davant la vaga contra la LOU



Davant la constitució de la Plataforma per una Universitat Pública de Qualitat, l'STEPV-IV ha manifestat la seua satisfacció pel caràcter unitari que ha assolit amb la incorporació de 17 entitats i organitzacions que representen la pràctica totalitat dels col·lectius implicats en el món universitari i d'ensenyament secundari.

El Sindicat subratlla l'assumpció de les convocatòries de mobilitzacions que afecten els diversos estaments universitaris contra el projecte de

Llei Orgànica d'Universitats (LOU). La vaga general del 7 de novembre -la cita més important, atès l'abast intencional i restamental que ostenta-, els tancaments i les manifestacions d'estudiants universitaris, a més de les mobilitzacions a l'ensenyament secundari -afectat pel projecte altament discriminatori i seleccionador, que pretén tornar a esquemes pre-democràtics de revàlida al final de l'ESO o al final del Batxillerat-, són fites destacades d'aquesta mobilit-

zació.

La Plataforma respecta les accions i formes d'organització dels col·lectius en presència que puguen adoptar-se en cada una de les universitats valencianes: meses, plataformes d'organitzacions o assemblees interestamentals, així com intervencions en claustres, juntes de centre, concentracions, tancaments, etc.

Cal destacar la presència de sindicats de treballadors i treballadores de l'ensenyament que representen el PDI i el

PAS, les associacions d'estudiants i les organitzacions juvenils de caire polític.

La constitució d'aquesta Plataforma amplia i heterogènia subratlla la solitud d'un Govern que no troba ressió ni suport als seus projectes de llei en la comunitat universitària, que no ha estat escoltada en un tema que incidirà en el seu quefer diari i en la realització de les seues missions institucionals. Ni més ni menys, el tram superior de la formació i educació superior.